

Sygnatura akt II W 1206/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krystyna Magnuszewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marcin Foryński-Kastoris

po rozpoznaniu w dniach 8 marca 2016 roku, 15 marca 2016 roku i 17 maja 2016 roku

sprawy

R. B. (B.)

syna J. i I. z domu J.

urodzonego (...) w miejscowości J.

obwinionego o to, że:

w dniu 01.11.2015 r., o godzinie 12:55, w miejscowości B., gmina P., powiat (...), woj. (...), na drodze K-73, kierując samochodem osobowym marki A. (...), o nr rej. (...), przekroczył dopuszczalną prędkość o 54 km/h, poruszając się z prędkością 104 km/h, gdzie na odcinku tym obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

1. uznaje obwinionego **R. B. (B.)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu powyżej w wyroku opisanego, a stanowiącego wykroczenie z art. 92a k.w.

i za czyn ten na mocy art. 92a k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 600,00 zł (sześćset złotych);

2. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania

w wysokości 100,00 zł (stu złotych) oraz opłatę w wysokości 60,00 zł (sześćdziesięciu złotych).

Sygn. akt II W 1206/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 maja 2016 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 listopada 2015 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w D. sierżant sztabowy P. G. i sierżant sztabowy M. W. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym, na drodze (...) nieoznakowanym radiowozem wyposażonym w wideorejestrator. Urządzenie to było ustawione w ten sposób, aby dokonywać pomiarów prędkości pojazdów jadących z przeciwnego kierunku. O godz. 12.55 w miejscowości B. na ww. drodze, w obszarze zabudowanym, Ł. S. dokonał pomiaru prędkości jadącego z naprzeciwka pojazdu A. (...) o nr rej. (...) za pomocą wideorejestratora. Pojazd ten poruszał się z prędkością 104 km/h, podczas gdy w tym miejscu dozwolona prędkość administracyjna wynosi 50 km/h. Pojazd A. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli. Kierującym samochodem

A. (...) okazał się R. B.. W związku z popełnionym wykroczeniem na R. B., funkcjonariusz policji P. G. nałożył mandat w wysokości 500,00 zł i 10 pkt karnych, a także ww. funkcjonariusz policji zatrzymał kierującemu za pokwitowaniem prawo jazdy (...) w związku z przekroczeniem na obszarze zabudowanym dopuszczalnej prędkości powyżej 50 km/h. R. B. odmówił przyjęcia mandatu karnego wskazując, iż nie wierzy w ten pomiar i „coś jeszcze wymyśli”. W związku z powyższym, kierujący został poinformowany o skierowaniu przeciwko niemu wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w Dębicy.

Dowody: zeznania świadka P. G. k. 6, 51-52, notatka urzędowa k. 1 oraz nagranie zdarzenia na płycie CD k. 3.

Prędkość pojazdu, którym poruszał się obwiniony została zmierzona przez funkcjonariuszy policji za pomocą videorejstratora V. składa się z dwóch niezależnych urządzeń: prędkościomierza kontrolnego V. 2A i przyrządu radarowego ISKRA-1. Zarówno prędkościomierz kontrolny, jak również przyrząd radarowy, posiadały wymagane świadectwa legalizacji ważne do 31 października 2016 roku. Prędkościomierz V. 2A jest mobilnym systemem video, przeznaczonym do rejestracji zdarzeń w ruchu drogowym z pojazdu patrolowego, a w szczególności do rejestrowania przekroczeń dopuszczalnej prędkości. Prędkościomierz jest sterowany impulsami z przetwornika prędkości pojazdu i wylicza średnią prędkość na podstawie pomiaru drogi i czasu. Droga obliczana jest na podstawie ilości obrotów kół pojazdu, w którym jest zainstalowane urządzenie.

Do videorejstratora V. 2A może być podłączone urządzenie ISKRA-1. Warunkiem jest podłączenie ISKRY-1 takiej, jak w świadectwie legalizacji i numerze seryjnym zgodnym z takim, jaki pokazuje się po przełączeniu wideo rejestratora w tryb Radar. W przypadku podłączenia urządzenia ISKRA-1 do videorejstratora V. 2A, videorejstrator zapisuje wyniki pomiarów prędkości dokonanych przez urządzenie ISKRA-1. W sytuacji podłączenia ISKRA -1 do wideorejstratora V. 2A wyniki pomiarów prędkości z wideorejstratora w trybie „normalnym” i w trybie „radar” nie wpływają na siebie w żaden sposób.

Dowody: zeznania świadka P. G. k. 2-3, instrukcja obsługi urządzenia k. 46, świadectwa legalizacji k.7 i 8 oraz pismo Zakładu (...) Sp. z o.o. k.55.

Obwiniony R. B. ma obecnie 65 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest lekarzem. Zatrudniony jest w Powiatowym Państwowym Inspektoracie Sanitarnym w T.. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 10.000,00 złotych miesięcznie. Jest współwłaścicielem domu szeregowego oraz czterech mieszkań. Ma dwoje dzieci, które nie pozostają na jego utrzymaniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka P. G. k. 2-3 i k. 51-52, nagrania zdarzenia na płycie CD k. 3, notatki urzędowej k. 1, świadectw legalizacji k. 7-8, zawiadomienia z dnia 1 listopada 2015 roku k. 9, instrukcji obsługi k. 46, opisu urządzenia – instrukcji obsługi k.47 oraz pisma Zakładu (...) Sp. z o.o. k. 55.

Obwiniony R. B. przesłuchiwany w toku czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wskazał, iż ma zastrzeżenia co do „sposobu wykonania pomiaru prędkości i błędu aparatury pomiarowej”. Natomiast w postępowaniu sądowym wyjaśnił, iż zdaje sobie sprawę z tego, iż nie jechał 60 km/h, czy 70 km/h, jednak jest przekonany, iż prędkość z jaką wówczas się poruszał wynosiła 90 km/h. Ponadto jak wyjaśnił pomiar został wykonany błędnie bowiem nieoznakowany samochód policyjny z którego był robiony pomiar nie jechał prosto, ale zygzakiem na dwóch pasach.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego za niewiarygodne, albowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami świadka P. G., a także dowodami z dokumentów. Wyjaśnienia obwinionego stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Natomiast Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. G. funkcjonariusza policji biorącego udział w czynnościach na miejscu zdarzenia. Był on naocznym świadkiem przekroczenia przez obwinionego R. B. prędkości

i w złożonych zeznaniach opisał przebieg podjętych wobec obwinionego czynności. Odnosnie okoliczności podniesionej przez obwinionego, iż samochód policyjny nie jechał prosto, ale zygzakiem na dwóch pasach to zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. P. G. podkreślił, iż jak wspólnie z funkcjonariuszem policji M. W. stwierdzili przekroczenie prędkości przez obwinionego to włączyli przednie sygnały dźwiękowe i zjechali do osi jezdni, informując w ten sposób obwinionego o konieczności poddania się kontroli. Powyższe zeznania P. G. w pełni korespondują z nagraniem na płycie CD. Ponadto P. G. zeznał, iż pomiar prędkości został wykonany radarem ISKRA -1 sprzężonym z wideorejestratorem V. 2A. Głowica urządzenia ISKRA-1 znajdowała się w kabinie i oba urządzenia połączone były ze sobą kablem. Jak wskazał oba urządzenia zostały połączone przez producenta wideorejestratora przez firmę (...). Powyższe jest zgodne z zaleceniami producenta bowiem jak wynika z pisma Zakładu (...) Sp. z o.o. w O. do urządzenia V. 2A może być podłączone urządzenie ISKRA - 1 i wideorejestrator wówczas zapisuje wyniki pomiarów prędkości, dokonanych przez urządzenie ISKRA - 1. Ponadto w sytuacji podłączenia ISKRA -1 do wideorejestratora V. 2A wyniki pomiarów prędkości z wideorejestratora w trybie „normalnym” i w trybie „radar” nie wpływają na siebie w żaden sposób. Zarówno prędkościomierz kontrolny, jak również przyrząd radarowy, posiadały wymagane świadectwa legalizacji ważne do 31 października 2016 roku, brak jest więc podstaw by kwestionować prawidłowość dokonanego pomiaru. Ponadto należy podkreślić, iż świadek jako funkcjonariusz policji jedynie wykonywał w dniu 1 listopada 2015 roku nałożone na niego ustawą obowiązki. Zeznania świadka są konsekwentne, rzeczowe, logiczne i znajdują swe pełne potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów.

Sąd dał wiarę wszystkim zgromadzonym w niniejszej sprawie dowodom z dokumentów, uznając, że zostały sporządzone w prawem przewidzianej formie, przez uprawnione do tego osoby lub instytucje, a ich treść nie budzi wątpliwości. Sąd przyznał również walor wiarygodności nagraniu, zamieszczonemu na płycie DVD, albowiem jego autentyczność także nie budzi wątpliwości.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do przypisania obwinionemu popełnienia wykroczenia z art. 92a k.w. Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 92a k.w. jest bezpieczeństwo i porządek ruchu drogowego.

Zauważyć należy, iż funkcjonariusze policji P. G. i M. W. dokonali pomiaru prędkości za pomocą wideorejestratora. V. składa się z dwóch niezależnych urządzeń: prędkościomierza kontrolnego V. 2A i przyrządu radarowego ISKRA-1. Jak wskazał funkcjonariusz policji P. G. pomiar prędkości pojazdu A. (...) o nr rej. (...), którym kierował obwiniony w dniu 1 listopada 2015 roku w miejscowości B. został wykonany radarem ISKRA - 1 sprzężonym z wideorejestratorem V. 2A. Głowica urządzenia ISKRA-1 znajdowała się w kabinie i oba urządzenia połączone były ze sobą kablem. Powyższe jest zgodne z zaleceniami producenta wideorejestratora firmy (...). Zarówno prędkościomierz kontrolny, jak również przyrząd radarowy, posiadały wymagane świadectwa legalizacji ważne do 31 października 2016 roku. Pomiaru prędkości samochodu kierowanego przez obwinionego, dokonano w terenie zabudowanym, gdzie dozwolona prędkość administracyjna wynosi 50 km/h. Funkcjonariusz policji P. G. zeznał, iż obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość o 54 km/h. Pomiaru prędkości dokonywali funkcjonariusze policji, posiadający kilkuletni staż pracy, przeszkoleni, którzy potrafili obsługiwać ww. urządzenie i znali instrukcję obsługi owego urządzenia.

Okoliczności zdarzenia z dnia 1 listopada 2015 roku jednoznacznie wskazują, że obwiniony przypisane mu wykroczenie popełnił umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Dlatego też, Sąd po dokonaniu analizy i oceny materiału dowodowego, uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92a k.w.

Obwiniony jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną, a zatem miał możliwość rozpoznania znaczenia swojego działania i pokierowania swoim postępowaniem, a jednocześnie nie zachodziły żadne przeszkody, by zachował się zgodnie z obowiązującymi normami prawa. Dlatego też, wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 600,00 złotych, uznając, iż kara ta jest adekwatną, słuszną i sprawiedliwą reakcją na popełnione wykroczenie. Obwiniony znacznie przekroczył dozwoloną prędkość, jaka obowiązuje w terenie zabudowanym. Kara ta winna wzbudzić u obwinionego postawę poszanowania dla

obowiązującego prawa. W społeczeństwie zaś wymierzona kara winna utwierdzić przekonanie, że każde przekroczenie prawa winno spotkać się ze słuszną i przede wszystkim nieuchronną karą.

W związku z tym, iż obwiniony pracuje i osiąga stałe, wysokie dochody, Sąd zasądził od niego kwotę 160,00 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych. Obwiniony powinien ponieść koszty postępowania spowodowane jego postępowaniem.

D., dnia 8 lipca 2016 roku